

ת"פ 39540/03/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד סידה, מוסטפא סיידה, ואיל סיידה

בית המשפט המחוזי בנצרת

05 יוני 2017

ת"פ 39540-03-15 מדינת ישראל נ' סיידה ואח'

מת 39573-03-15

פרק 1142/15

בפני כבוד השופטת יפעת שיטרית
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. מוחמד סיידה
2. מוסטפא סיידה
3. ואיל סיידה

נוכחים: בשם המאשימה: עו"ד מייסא זועבי

בשם הנאשם 1: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד אדוארד חאפי

בשם הנאשם 2: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד אלבר מני

בשם הנאשם 3: בעצמו וע"י ב"כ עו"ד אדוארד חאפי בהעברה מעו"ד סלימאן

הכרעת דין בעניינו של הנאשם 3 וגזר דין בענינם של הנאשמים 1-3

מבוא:

1. כנגד הנאשמים כולם הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד, בו יוחסו להם במקור העבירות שעניינן, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וחבלה במזיד ברכב.
2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.
3. במסגרת הליך גישור ובדיון מיום 18.5.16, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו

בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, והנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן. כן הוסכם, כי הנאשמים 1 ו-2 יורשעו על פי הודאתם, ואילו בעניינו של הנאשם 3 ייקבע, כי הוא ביצע את העבירה נשוא כתב האישום המתוקן ואולם, בשלב זה, יימנע בית המשפט מלהרשיעו בדין. במעמד זה הודיעה המאשימה, כי היא תעמוד על הרשעתו בדין של הנאשם 3. כן הוסכם, כי במסגרת הטיעונים לעונש, יוכלו ב"כ הנאשמים להגיש את הודעתו של העד האובייקטיבי, דון פטרישבסקי, ולהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כעולה מהודעתו. עוד הוסכם, כי נוכח גילם של הנאשמים 1 ו-3 במועד ביצוע העבירות ולאור מצוות המחוקק, יופנו נאשמים אלו לשירות המבחן לקבלת תסקירים בענינם, כאשר בתסקיר שיוגש בענינו של הנאשם 3 יתייחס שירות המבחן גם לסוגיית הרשעתו בדין. כן הוסכם, כי בענינו של הנאשם 2 לא יתקבל תסקיר, אולם, לבקשת בא כוחו, תתקבל חוות דעת הממונה על עבודות השירות בענינו, מבלי שיהיה בכך כדי לכבול מי מהצדדים באשר לעמדתו העונשית, או ליצור ציפייה בהקשר זה. עוד הוסכם, כי הצדדים יטענו באופן חופשי לעונש ואולם, שיעור הפיצויים יימסר לשיקול דעתו של בית המשפט, ובכל אופן, יחולק בחלקים שווים בין הנאשמים, זאת לבקשת ב"כ הנאשמים ובהיעדר התנגדות מצד המאשימה (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").

4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו, אפוא, על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

נאשם 1 - פציעה - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

נאשם 2 - חבלה חמורה - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

נאשם 3 - נקבע כי ביצע עבירת חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, כמיוחס לו בכתב האישום המתוקן, זאת מבלי להרשיעו בדין.

כן הוריתי על הגשת תסקירים מאת שירות המבחן בענינם של הנאשמים 1 ו-3 וכן על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בענינו של הנאשם 2. תסקירים, כאמור, כמו גם חוות דעת הממונה על עבודות השירות, מונחים בפני. כבר כעת אציין כי מחוות הדעת עולה, כי הנאשם 2 נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות.

5. בהחלטה שניתנה על ידי ביום 16/2/17, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, ראיתי להורות על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות גם בענינו של הנאשם 1. חוות דעת, כאמור, מונחת בפני והיא חיובית.

עובדות כתב האישום המתוקן:

6. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 12.3.15, בסמוך לשעה 22:00, נסעו ד ל (להלן: "ד") וד ב (להלן: "ד", וביחד: "המתלוננים"), ברכב מסוג ניסן מכיוון הר יונה לכיוון כיכר ריינה (להלן: "הכיכר"). בסמוך לכיכר, רכב מסוג מיצובישי לנסר (להלן: "הרכב"), בו נסעו שלושת הנאשמים, סטה לפתע ממסלולו אל תוך מסלול נסיעתם של המתלוננים, באופן שאילץ את ד שנהג, לבלום בחוזקה. הנאשמים עצרו את הרכב באופן שחסם את נתיב הנסיעה של המתלוננים.

הנאשמים יצאו מרכבם לכיוון דלתות רכבם של המתלוננים. אחד מהנאשמים צעק: "מי אמר ערבי חמור?".

7. ד יצא מהרכב על מנת לברר את פשר העניין, וכשהתקרבו אליו הנאשמים, חזר בו מכוונתו והתיישב ברכב. הנאשמים התקרבו אל הרכב, אז הציג בפניהם ד, המשרת במג"ב, את תעודת השוטר שלו וביקש שיעזבו את המקום ואם לא, יפנה לעזרת המשטרה, אך הנאשמים לא שעו לבקשתו.

8. נאשם 2 פתח את דלת המושב בו ישב ד, התיישב עליו והחל לתקוף אותו באגרופים בפניו. נאשם 1 ניגש לדלת הנהג שם ישב ד, פתח את הדלת ונתן לד מכות ובעיטות ונאשם 3 עלה על מכסה המנוע וקפץ עליו.

כתוצאה מהתקיפה, נגרם לד שבר באף ללא תזוזה והמטומה מסביב לעין שמאל ולד נגרמו נפוחות וחבלה מעל הגבה הימנית ובשפה.

ראיות הצדדים לעונש:

9. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה דיסק אשר עליו תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננים (סומן ת/1).

10. מטעם הנאשם 1 הוגשה אסופת מסמכים הכוללים מכתב המלצה מאת חברת "נופי העמק", בה מועסק הנאשם מזה מספר חודשים וכן תלושי שכר (סומנו במאוחד נ/1). במכתב נכתב, כי הנאשם 1 מתפקד היטב, מקצועי, ממושמע, אדיב, פועל לשביעות רצון מעסיקיו, מסור ותורם למקום העבודה.

11. מטעם הנאשם 2 הוגשה הודעתו של עד תביעה, מר דון פטרשבסקי (נ/2). כן הוגש מכתב המלצה ממעסיקו של הנאשם 2 (נ/3), ממנו עולה, כי הנאשם עובד במקום עבודה משך תקופה ארוכה והינו עובד טוב, אחראי, מסור, מגיע לעבודה בזמן, ממלא תפקידו בצורה טובה ויחסיו עם העובדים והלקוחות טובים.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה לעונש:

12. המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש, ציינה המאשימה את פרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, כמו גם העבירות בהן הודה כל אחד מהנאשמים וכן עובדות כתב האישום המתוקן. עוד הפנתה המאשימה לעקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה וכן, לשיקולי הענישה שהותוו בתיקון 113 לחוק העונשין. כך טענה המאשימה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל נאשם, בהתחשב בעבירה שביצע וכן חלקו ומעשיו בפרשה, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן.
13. בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1, טענה המאשימה, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הינם, שלמות גופו ושלוחותו של אדם, כמו גם שמירה על בטחון האישי של האדם ועל האוטונומיה שלו. עוד הדגישה את חשיבותם של ערכים חברתיים מוגנים אלו.
14. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי הנאשם 1 יצא מרכבו ביחד עם הנאשמים הנוספים במטרה לפגוע במתלוננים. אף בקשתו של ד המשרת במג"ב ואשר הציג להם תעודת שוטר וביקש, כי יעזבו את המקום, לא נענתה. מכך ניתן להסיק, כך לדידה של המאשימה, כי הנאשם 1 יצא מהרכב במטרה לתקוף. באשר לחלקו היחסי של הנאשם ציינה המאשימה, כי העבירה בוצעה במלואה ע"י נאשם זה וכי הוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה. כן הדגישה את הנזק שנגרם מביצוע העבירה, שעה שלמתלונן ד נגרמו כתוצאה ממעשי הנאשם 1, נפיחות וחבלה מעל הגבה הימנית ובשפה.
15. באשר לסיבות שהביאו לביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי למעשים שביצע הנאשם לא קדמה כל התגרות וכי אין בנמצא כל עילה אחרת אשר יכולה להסביר מדוע הנאשם נהג באלימות. זאת ועוד, הנאשם ביצע את המעשים והכה במכות ובבעיטות את ד, לאחר שד הציג בפני הנאשמים תעודת שוטר וביקש מהם, כי יעזבו את המקום. עוד טענה המאשימה, כי אין כל עילה המצדיקה התנהגות אלימה וברוטאלית כגון זו.
16. עוד טענה, כי הנאשם לא הביא ראיות המצביעות על כך שבשל מגבלה כלשהי נבצר ממנו מלהבין את הפסול שבמעשיו, או את משמעותם וכי לא קדמה למעשיו התגרות כלשהי, כמו גם אין בנמצא כל נסיבה אחרת המצדיקה הקלה בעונשו.
17. עוד הוסיפה וטענה המאשימה, כי מעשי הנאשם הינם אלימים, בעיקר בשל העובדה, כי הוא, ביחד עם שותפיו, תקפו נוסעים בכביש שעמם אין להם כל היכרות מוקדמת, על לא עוול בכפם. כן הדגישה, כי הפחד והאימה שאחזו במתלוננים שהותקפו ע"י הנאשמים, אינה צריכה להיות מנת חלקם של הנוסעים בכביש.

18. נוכח האמור, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין מאסר קצר לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

19. בקביעת העונש הראוי לנאשם ובחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי פגיעת העונש בנאשם זה אינה יוצאת דופן כפי שהייתה יכולה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד. כן ציינה, כי אין לחובת הנאשם 1 הרשעות קודמות, הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. כן הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם זה ולפיו, הוא מתקשה לקבל אחריות מלאה לחלקו בעבירה, התקשה לגלות אמפתיה לקורבן, אך הביע חרטה על מעורבותו הפלילית ומוכן לפצות כספית את המתלוננים. כן הפנתה להמלצת שירות המבחן להטיל על נאשם זה עונש בדמות 250 שעות של"צ, מאסר מותנה ולחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים.

20. לטענת המאשימה, אף לצורך הרתעת הציבורי, יש לקבוע את העונש הראוי לנאשם 1 ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם, נוכח אופי העבירה ושכיחותה בחברה. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית. המאשימה הוסיפה והדגישה, כי אמנם הנאשם 1 נעדר עבר פלילי והודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, כמו גם חסך זמן שיפוטי יקר, אך יחד עם זאת, תסקיר שירות המבחן מלמד, כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, התקשה לגלות אמפתיה לקורבן והתנהגותו הינה אימפולסיבית וילדותית.

21. בנסיבות אלו, עתרה המאשימה למקם את העונש הראוי לנאשם 1 באמצעו של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה, זאת בצד עונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

22. בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2, הפנתה המאשימה לערכים החברתיים עליהם הצביעה בעניינו של הנאשם 1, היפים הם גם בעניינו של הנאשם 2, כמו גם חשיבותם של אלה. כן ציינה, כי במקרה דנן, אזרח מן השורה נפגע באופן ממשי בפניו ובנסיבות אלו, הרי שהפגיעה בערכים החברתיים עליהם הצביעה, הינה קשה מנשוא.

23. עוד טענה בדבר התכנון שקדם לביצוע העבירה, כפי שטענה אף בעניינו של הנאשם 1. כן הדגישה, כי העבירה בוצעה במלואה ע"י הנאשם 2 וכי הוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה. כן הדגישה, כי הנאשם 2 היה למעשה הראשון מבין הנאשמים שהחל לתקוף את המתלוננים, בכך שפתח את דלת המושב בו ישב ד והחל לתקוף אותו באגרופים בפניו. פגיעתו של הנאשם 2 בד הינה הפגיעה הקשה ביותר שנגרמה כתוצאה מהאירוע. עוד ציינה, כי כתוצאה ממעשי הנאשם 2, נגרמו לד שבר באף ללא תזוזה והמטומה מסביב לעין שמאל.

24. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, ציינה המאשימה, כי למעשים שביצע הנאשם לא קדמה התגרות וכי אין בנמצא כל עילה אחרת היכולה להסביר מדוע הנאשם נהג באלימות. כן

הדגישה, כי הנאשם ביצע את המעשים, הכה באגרופיו בפניו של ד לאחר שפתח את דלת מושבו והתיישב עליו, זאת לאחר שד הציג בפני הנאשמים תעודת שוטר וביקש מהם, כי יעזבו את המקום. עוד טענה, כי הנאשם לא הביא ראיות המצביעות על כך שקדמה למעשיו התגרות כלשהי, או כל נסיבה אחרת המצדיקה הקלה בעונשו. כן טענה, כי מעשי הנאשם 2 הינם אלימים, אכזריים, שעה שהוא, יחד עם שותפיו, תקפו נוסעים בכביש שעמם אין להם כל היכרות מוקדמת, על לא עוול בכפם וכן הדגישה את הפחד והאימה שאחזו במתלוננים.

25. בנסיבות אלו טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 נע בין 10 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

26. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשם 2 בתוך המתחם ובחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי פגיעת העונש בנאשם זה אינה יוצאת דופן, כפי שיכולה הייתה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד. כן ציינה, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה בכתב אישום מתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם לא נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, כך שלא קיימת הבעת חרטה מעבר ללקיחת האחריות במעמד הכרעת הדין.

27. עוד הדגישה המאשימה את שיקול הרתעת הרבים ולדידה, אף מכוח הצורך בהרתעת הציבור, יש למקם את העונש הראוי לנאשם 2 ברף העליון של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה, נוכח אופי העבירה ושכיחותה בחברה. לדידה, הנאשמים 1 ו- 2 חטאו במעשים חמורים כאשר הכו את המתלוננים בכל חלקי גופם וכי בנס האירוע לא הסתיים בתוצאות טראגיות. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

בנסיבות אלו עתרה המאשימה להשית על הנאשם 2 עונש הממוקם ברף העליון של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה, לצד עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה ותשלום פיצוי למתלוננים.

28. בקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3, הפנתה המאשימה לערכים החברתיים עליהם הצביעה בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 וכן ציינה את הערך החברתי הרלוונטי בעניינו של נאשם זה בדמות, שמירה על קניינו של אדם.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה המאשימה, כי הנאשם 3 יצא עם רכבו יחד עם הנאשמים הנוספים במטרה לפגוע במתלוננים, העבירה בוצעה ע"י נאשם זה במלואה והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה וכי למעשים שביצע לא קדמה התגרות ואין בנמצא כל עילה אחרת היכולה להסביר מדוע נהג באלימות.

29. בנסיבות אלו, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3 נע בין מאסר מותנה למאסר קצר.

30. בקביעת העונש הראוי לנאשם טענה המאשימה, כי פגיעת העונש בנאשם זה אינה יוצאת דופן כפי שהייתה יכולה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד. עוד ציינה, כי אין לחובת הנאשם כל הרשעות קודמות, כמו גם את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

31. כן הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 3, בו צוין, כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לחלקו בעבירה וטען, כי בזמן האירוע היה תחת השפעת אלכוהול, אך יחד עם זאת, אינו רואה נזקקות או צורך בהתערבות טיפולית בתחום זה. כן הפנתה להתרשמות שירות המבחן מצעיר אשר טרם גיבש את זהותו העצמית, ילדותי ואימפולסיבי, הפועל מתוך צורך לנראות ולמשמעות ובעל מיקוד שליטה חיצוני, המתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננים. כן הפנתה להערכת שירות המבחן לפיה, רמת הסיכון להישנות עבירות בתחום האלימות הינה בינונית, וברמת מסוכנות נמוכה. כן צוין, כי הנאשם התנגד למתווה של צו של"צ וטען, כי אין ביכולתו לעמוד במחויבות זו. ביחס לסוגיית הרשעתו של הנאשם 3 בדין, טענה המאשימה, כי אמנם בתסקיר צוין, כי לטענת הנאשם, הוא שואף ללמוד בעתיד לימודי תיירות, אך לא הוצגה אינדיקציה לכך. כן הפנתה לכך ששירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה להימנע מהרשעתו בדין, נוכח קשייו לשאת בהשלכות מעשיו, לתרום לחברה ולפצות על הנזק שהסב, ותחת זאת בא בהמלצה להטלת מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. לאור האמור, סבורה המאשימה, כי יש להרשיע את הנאשם 3 בדין ולמקם את עונשו באמצעו של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה, וכן להשית עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

32. בהשלמת טיעוניה לעונש, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 3/4/17, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית כפי שפורטה בהרחבה לעיל.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

33. במסגרת טיעוניה לעונש, ציין ב"כ הנאשם 1, כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, לאחר שתוקן עקב כשל ראיתי משמעותי. כן טען, כי הנאשם הודה בשלב ראשוני, חסך זמן שיפוטי יקר, קיבל אחריות מלאה למעשיו, חסך בשמיעת העדים, הביע חרטה כנה הן בפני שירות המבחן והן בבית המשפט. כן טען, כי עסקינן במעידה יחידה, כאשר העבירה נשואת כתב האישום בוצעה בחודש מרץ 2015, ובתקופה הארוכה שחלפה מאז, לא ביצע הנאשם עבירות נוספות. לטענת ב"כ הנאשם, הדבר מעיד, כי הנאשם בחן והבין את הפסול במעשיו, פתח דף חדש בחייו, ושב לדרך המלך. כן הוסיף, כי מדובר בצעיר בן 20, אשר עובר לביצוע העבירה הנוכחית, לא שהה מעולם במעצר מאחורי סורג ובריח. עוד הזכיר, כי הנאשם היה נתון במעצר של ממש משך 20 ימים, לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא בו שהה משך 5 חודשים, כשבהמשך הוקלו תנאי שחרורו, כך שהותר לו לצאת לעבודה, עד שביום 18.5.16 צומצם מעצר הבית למעצר בית לילי בלבד. לטענת הסנגור, מעצרו הציב לנאשם גבולות, ריסן אותו, והביאו להבנה, כי כל מעורבות פלילית תביא למעצרו. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם מאורס ועתיד להינשא, עובד בעבודה קבועה על מנת לבסס את עצמו, להתחתן ולהקים בית ומשפחה. לתמיכה באמור, הגיש, כאמור, מכתב המלצה מאת מעסיקיו ותלושי שכר (נ/1).

34. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, ממנו עולה, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, התייצב לכל הפגישות שנקבעו, ובין היתר, אף בוצעה לו בדיקת שתן שנמצאה נקיה משרידי סם. כן הפנה את בית המשפט לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנסקרו בתסקיר, וכן להתרשמותו החיובית של שירות המבחן מהנאשם, כמו גם הערכתו, כי הסיכון והמסוכנות להישנות עבירות דומות בעתיד הינם ברמה נמוכה. לטענת ב"כ הנאשם, מתסקיר שירות המבחן עולה, כי אין המדובר בעבריין מועד אלא במעידה חד פעמית, כאשר הסיכון שיחזור הנאשם על אותו מעשה הוא נמוך ביותר, שכן הפיק את הלקח ובחר בדרך השיקום. כן הפנה לאמור בסופו של התסקיר לפיו, מדובר בנאשם הנעדר דפוסים תוקפניים, או אנטי סוציאליים מושרשים אשר זוהי לו מעורבותו הראשונה בפלילים ולהמלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ בהיקף 250 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי, כאשר יש בעונשים אלו כדי לחבר אותו לחומרת מעשיו ומאידך, לאפשר לו להמשיך בשגרת חייו.

35. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי מבלי להקל ראש בפגיעה שנגרמה למתלונן ובחומרת המעשה, הפגיעות שנגרמו למתלונן מצויות ברף הנמוך ביותר של הפגיעות הגופניות ושל הפגיעה. כן הדגיש, כי לא נעשה כל שימוש בחפץ, וכי מדובר באירוע ספונטני שלא תוכנן תכנון מוקדם ואשר התפתח והתגלגל. עוד הדגיש, כי המתלונן לא אושפז, אלא קיבל טיפול כללי בבית חולים ושוחרר לאלתר, כאשר גם בתיעוד חדר המיון צוין, כי מדובר בחבלה קלה ללא צורך בהרחבת בירור. לאור האמור, סבור ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך 6 חודשים שירוצו על דרך של עבודות שירות. כן טען, כי במידה ובית המשפט יראה לקבוע, כי על מתחם העונש ההולם להתחיל במאסר, הרי שבמקרה דנן יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בהקשר זה הפנה לטיעונו לעיל וכן לדבריו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 8480/12.

36. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירות הדגיש ב"כ הנאשם, כי עסקין בבחור צעיר ללא עבר פלילי, אשר שהה במעצר של ממש במשך 20 ימים ולאחר מכן, משך תקופה של כשנה ו- 8 חודשים בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים, הפנה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות. כן ציין, כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם בן 19 שנים, על סף הקטינות, והשתייך לקבוצת "הבגירים - צעירים". בהקשר זה הפנה לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7781/12, בו נקבע ביחס לקבוצה זו, כי אמנם החוק רואה בהם בגירים אך מבחינה פסיכולוגית והתפתחותית מתקיימים בהם מאפיינים של קטינים, ולכן יש להעדיף בעניינם את שיקולי השיקום על פני שיקולי הגמול.

37. לגבי רכיב הפיצוי, ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם מסכים לתשלום פיצוי גם כהבעת חרטה וקבלת אחריות מלאה על מעשיו. עם זאת, ביקש להסתפק בהטלת פיצוי מתון, זאת לאור העובדה, כי הנאשם עובד כשכיר, ומשכורתו החודשית עומדת על סך של כ- 5,000 ₪, כעולה מתלושי השכר שהוגשו בעניינו.

לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם 1 לאימוץ המלצות שירות המבחן כפי תסקירו. לתמיכה בעמדתו

העונשית, הגיש ב"כ הנאשם פסיקה שניתנה בעבירות שבוצעו, לטענתו, בנסיבות חמורות יותר, ואף על פי כן הסתפק בית המשפט בהשתתפות עונש מותנה בלבד.

38. בדבריו בפני, הביע הנאשם 1 צער על מעשיו והבטיח, כי לא יחזור עליהם. כן הביע את רצונו להתחתן ולהמשיך בחייו ללא בעיות.

39. בהשלמת טיעוניו לעונש בדיון מיום 3/4/17, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר מותנה, קנס ו/או לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית עליו צו של"צ בהיקף 250 שעות. כן עתר להימנע מהשתתפות מאסר בפועל, גם אם זה ירוצה על דרך עבודות שירות.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

40. במסגרת טיעוניו לעונש הפנה ב"כ הנאשם 2 להסכמות הצדדים בגדר הסדר הטיעון, אליו הגיעו במסגרתו של הליך גישור. בהתאם להסכמות אלה, ביקש להפנות להודעתו של דון פטרשבסקי (נ/2), שהיה, כאמור, עד ניטרלי לאירוע.

41. ב"כ הנאשם הדגיש בפתח טיעוניו את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובהן, היות הנאשם בחור צעיר, יליד 1993, נורמטיבי וללא עבר פלילי, שזוהי מעידתו הראשונה. כן ציין, כי האירוע נשוא כתב האישום התרחש לפני כשנה ומחצה, בעקבותיו היה הנאשם נתון במעצר של ממש לראשונה בחייו מיום 12.3.15 ועד ליום 30.3.15, ולאחר מכן במעצר בית מלא עד ליום 28.5.15, אז הותר לו לצאת לעבודה בלבד. בתנאים אלה היה נתון משך שנה, עד ליום 18.5.16, אז הוקלו התנאים בעקבות הסדר הטיעון. לטענת ב"כ הנאשם, לתקופת מעצרו של הנאשם, כאמור, מספר משמעויות. הראשונה, בתקופה זו הכיח הנאשם, כי הוא ראוי לאמון וראוי לזקוף לזכותו את התנהגותו. השנייה, חלופה הזמן מאז ביצוע העבירה ועד היום, המלמד, כי חוויית המעצר כשלעצמה, מהווה גורם מפחית סיכון אשר הוביל את הנאשם לחזור לדרך הישר, כאשר יש בכך כדי להצביע, כי אין המדובר בדפוס התנהגות, אלא באירוע חריג, שנבע משתיית אלכוהול. השלישית, יש להתחשב בתקופת המעצר ובתנאים המגבילים בהם היה נתון הנאשם, בעת גזירת עונשו.

42. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם, כי מבלי להקל ראש באירוע, הרי שמעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי אין המדובר באירוע מתוכנן שכן, הנאשמים לא תכננו לארוב למתלוננים ולא באו מצוידים במקלות, או בנשק קר או חם, אלא מדובר במפגש אקראי ומצער שהתפתח. כן טען, כי אמנם הנאשמים אחראים להתפתחות האירוע, אולם לכך תרמו מספר גורמים נוספים ובהם, היות הנאשם 2 תחת השפעת אלכוהול, באופן שפגע בכושר השיפוט שלו וביכולת השליטה שלו, העובדה, כי סברו שנאמר העלבון "ערבי חמור" כפי העולה מכתב האישום, וכן, התנהלותו של המתלונן ד, אשר יצא מהרכב, כאשר מעדותו של העד דון פטרשבסקי עולה, כי ד היה אף הוא אקטיבי במובן של דחיפות הדדיות בין הצדדים.

43. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי אמנם החבלה שנגרמה לד מהווה "חבלה חמורה" כהגדרתה בחוק העונשין, אולם זו מצויה ברף חומרה נמוך שכן, מדובר בשבר ללא תזוזה, להבדיל מחבלות חמורות כגון קרעים פנימיים, או שברים של ממש. מאידך, הזכיר, כי הוסכם בין הצדדים, כי יש לפצות את המתלונן בגין חבלותיו.

44. נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי בצירוף עונשים נלווים לבין מאסר בפועל של ממש. כן טען, כי נוכח מכלול הנסיבות, ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת בשים לב לכך שבתקופה שחלפה מאז ביצוע העבירה הוכיח הנאשם בהתנהלותו, כי בחר בדרך של שיקום. בהקשר זה ציין, כי הותר לנאשם לצאת לעבודה, תוך שהפנה למכתב ההמלצה ממעסיקו של הנאשם (נ/3). כן טען, כי הנאשם 2 שב לדרך הנכונה, מתפקד בצורה ראויה ואף התארס ועומד להתחתן. כן הזכיר, כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, חסך בזמן שיפוטי יקר ובעדויותיהם של העדים ובעיקר המתלוננים ומביע חרטה כנה ואמיתית על מעידתו. נוכח האמור, ביקש ב"כ הנאשם ליתן לנאשם הזדמנות נוספת, להקל עמו ולהימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

45. בדבריו בפני הביע הנאשם 2 רצון לחזור לדרך הישר, הביע צער על שאירע וציין, כי הוא מעוניין להינשא ולהמשיך בחיים שלווים.

46. בהשלמת טיעוניו לעונש בדין מיום 3/4/17, חזר ב"כ הנאשם על עמדתו העונשית כפי שפורטה לעיל ועתר להשית מספר חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות.

טיעוני הנאשם 3 לעונש:

47. בפתח טיעוניו ציין ב"כ הנאשם 3, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן, לאחר שתוקן באופן היורד לשורשו של עניין. כן טען, כי בהודאתו, חסך הנאשם את הצורך בהעדת עדי התביעה ובהם המתלוננים. כמו כן, הדגיש, כי בעטיים של מעשי הנאשם לא נגרם כל נזק לרכב המתלוננים, או למתלוננים עצמם, והוא לא תרם במעשיו כל תרומה לחבלות שנגרמו למתלוננים. לדידו של ב"כ הנאשם, אלמלא מעשיהם של הנאשמים האחרים, הרי לאור העובדה, כי לא נגרם כל נזק של ממש למתלוננים ממעשי הנאשם 3, הרי שלא היה מוגש כנגדו כתב אישום שכן, מדובר ב"זוטי דברים" לאור העובדה, כי לא נגרם נזק לרכב. ב"כ הנאשם הצטרף לטיעוני ב"כ הנאשמים 1 ו-2 בדבר היעדר תכנון מוקדם, או קשירת קשר בין הנאשמים עובר לאירוע, והוסיף, כי מדובר באירוע שהתרחש באופן ספונטני ומתוך דחף רגעי. כן טען, כי הנאשם 3 הצטרף לאירוע רק בסופו וזאת כתוצאה מלחץ חברתי בלבד. כן ציין, כי עסקינן באירוע שהתרחש לפני למעלה משנה וחצי.

48. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח משך 12 ימים, זאת לראשונה בחייו. כן הזכיר כי בהמשך, שוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא, כשבתאריך

18.10.16 הותר לו לצאת ממקום מעצר הבית בליווי מפקח לצורך עבודה בלבד, אולם בהמשך, חדל לעבוד ושב לשהות בתנאי מעצר בית מלאים. מכאן, שהנאשם היה נתון בתנאים מגבילים קרוב לשנה ומחצה. עוד הדגיש, כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, בן 20 שנים כיום, אשר בעת ביצוע המעשה היה בן 19 שנים. לטענת ב"כ הנאשם, השתתף מאסר ואף בדרך של עבודות שירות, עשויה לפגוע בו קשות, ואף לקבע ולבצר את מעמדו בעולם העברייני הזר לו, באופן המנוגד הן לאינטרס האישי של הנאשם והן לאינטרס הציבורי.

49. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי הנאשם נשר מלימודיו לאחר 10 שנות לימוד ובהמשך השתלב בעבודות של איסוף ומכירת ברזל, תחום בו הינו עוסק עד היום. כן טען, כי הנאשם גדל בנסיבות אישיות ומשפחתיות קשות, ולעניין זה הפנה לעולה מתסקיר שירות המבחן. נוכח מסקנותיו והמלצותיו הסופיות של שירות המבחן בתסקירו, נמנע ב"כ הנאשם מלעתור לאי הרשעתו של הנאשם בדין. יחד עם זאת, סבור ב"כ הנאשם, כי מתוך התסקיר עולים ניצנים של שיקום, כאשר להערכת גורמי הטיפול, בזמן האירוע לא פעל הנאשם מתוך דפוסים עברייניים מושרשים וכי רמת החומרה לביצוע עבירות בעתיד מוערכת כנמוכה. עוד הפנה לעולה מהתסקיר ולפיו, בהרשעת הנאשם בדין, יש כדי לפגוע בנאשם ובהתפתחותו האישית והמקצועית, אך יחד עם זאת, בשל התנגדות הנאשם לביצוע של"צ, בא שירות המבחן בהמלצה להרשיעו. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי אמנם בהתנגדות הנאשם לביצוע של"צ יש טעם לפגם, אולם הדבר נובע ממודעתו לכך שלא יצליח לעמוד בביצועו. מכאן, שאין המדובר בהיעדר הכרה במעשים, אלא הכרת הנאשם בחסרונותיו האישיים ובכך יש דווקא כדי להעיד על בגרות.

50. לאור כל האמור, טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה דנן, נע בין אי הרשעה לבין מאסר מותנה ועתר להשית על הנאשם מאסר מותנה, לחייבו בחתימה על התחייבות כספית ותשלום פיצוי.

51. בדבריו בפני הביע הנאשם 3 צער על מעשיו והבטיח, כי לא יחזור עליהם בעתיד.

52. בהשלמת טיעוניו לעונש בדיון מיום 3/4/17, חזר ב"כ הנאשם 3 על עמדתו העונשית כפי שפורטה לעיל וכן עתר, כי הקנס או הפיצויים שיוטלו על הנאשם יהיו מידתיים בזיקה לגילו, יכולתו הכלכלית וחלקו באירוע.

תסקירי שירות המבחן:

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1:

53. בתסקיר הנושא תאריך 5.10.16, צוין, כי הנאשם בן 20 שנים, רווק, תושב ריינה. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. הנאשם שיתף את שירות המבחן, כי הוא מעוניין להתארגן בקרוב ולהקים משפחה. הנאשם סיים 8 שנות לימוד בשל חוסר עניין בלימודים, ולאחר מכן עבד בעבודות

עמוד 11

מזדמנות ומזה כשנה עובד עם אביו בעבודות עפר. לדבריו, התחבר בעבר לגורמים שליליים אשר השפיעו על אורחות חייו ונגרר אחריהם להתנסות בסמים, אולם כיום הינו נקי מסמים. בדיקת שתן שבוצעה לנאשם נמצאה נקיה משרידי סם.

54. מעיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם עולה, כי אין לחובתו הרשעות קודמות. בהתייחס לעבירה נשואת הדיון נאמר, כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות מלאה לחלקו בעבירה. לדבריו, אחד המתלוננים שנסעו ברכב מאחורי הרכב בו נסע עם יתר הנאשמים, קילל אותו, והדבר הכעיסו והביאו להתנהג באימפולסיביות ובתוקפנות. צוין, כי על אף שהתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלונן, הביע הנאשם חרטה על מעורבותו הפלילית ומסר, כי הינו מוכן לפצות כספית את המתלוננים.

55. מהתסקיר עולה, כי שירות המבחן התרשם מצעיר שגדל במשפחה נורמטיבית ללא אירועי חיים חריגים, ובין היתר, סופקו לו צרכיו הבסיסיים, לצד יכולת הוריו להוות עבורו דמויות סמכותיות ומציבות גבול. שירות המבחן סבור, כי מעורבותו באירוע נובעת, ככל הנראה, מזהות לא מגובשת וכהתנהגות אימפולסיבית וילדותית בעיצומה של תקופת ההתבגרות. כך, לא התרשם שירות המבחן, כי מעורבותו נובעת מדפוסים תוקפניים, אלא כדרך לחיפוש נראות, כוח וגבריות.

56. בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, צוין שירות המבחן, כי מדובר בצעיר המאופיין בילדותיות ובאימפולסיביות, אשר עלול להתנהג באופן בלתי שקול, בעיקר במצבים בהם הוא חש פגיעה. כן התרשם, כי הינו פועל מתוך מיקוד שליטה חיצוני, מתקשה להתבונן במעשיו ומייחס אותם כתגובה ליחס אשר קיבל מהמתלוננים. בצד זאת, צוינו גורמי סיכוי לשיקום ובהם, הערכת שירות המבחן, כי בעת האירוע, הנאשם לא פעל מתוך דפוסים עברייניים או תוקפניים מושרשים, היעדר הרשעות קודמות והעובדה, כי גדל בצל הורים שהיטיבו עמו וחינכו אותו בהתאם למסורת ולנורמות החברה אליה הוא משתייך. להערכת שירות המבחן, הסיכון והמסוכנות להישנות עבירות דומות בעתיד הינן ברמה נמוכה.

57. מהתסקיר עולה, כי הנאשם לא ביטא בפני שירות המבחן מצוקה רגשית, לא העלה קשיים בהתנהלותו היומיומית ולא הצביע על נזקקות למעורבות טיפולית. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור דל מבחינה רגשית וחינוכית, אשר התייחס לנושאים אשר עלו במפגשיו עמו באופן קונקרטי ומצומצם. מכאן, העריך, כי יכולתו להפיק תועלת מהליך טיפולי הינה מצומצמת בהתאם.

58. לאור האמור, בהתחשב בגילו הצעיר וברמת תפקודו המקובלת ביסודה, לאור התרשמותו מהיעדר דפוסים תוקפניים או אנטיסוציאליים מושרשים, כאשר זוהי לנאשם מעורבותו הראשונה בפלילים, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 250 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים. להערכת שירות המבחן, יש בעונשים אלה כדי לחברו לחומרת מעשיו מחד, ולאפשר לו להמשיך בשגרת חייו, מאידך.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3:

59. בתסקיר מיום 5.10.16 פורט הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם 3. צוין, כי הנאשם בן 20, רווק, תושב ריינה. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. מקורותיו עולה, כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד ונשר מלימודיו בשל חוסר עניין בהם. לאחר מכן, השתלב הנאשם בעבודה באיסוף ומכירת ברזל, תחום בו הינו עוסק עד היום. במפגשיו עם שירות המבחן, התקשה הנאשם לתאר את קשריו המשפחתיים, אך נותר הרושם, כי אביו נתפס על ידי בני משפחתו כאדם שתלטן, כוחני ופחות מאפשר תקשורת פתוחה והכלה.

60. מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים וכי לא עומדים ותלים כנגדו תיקי מב"ד נוספים. בהתייחס לעבירה נשואת הדיון, הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לחלקו בעבירה. לדבריו, השתתפותו באירוע הייתה בהמשך לתגרה שהתפתחה עם המתלוננים, אשר נסעו ברכב מאחורי הרכב בו נסע ולטענתו, היה תחת השפעת אלכוהול. עם זאת, טען, כי הוא פעל בעיקר להרגיע את הרוחות ולא במטרה לגרום לפגיעה. באשר לשתיית האלכוהול, צוין הנאשם, כי הינו שותה לעיתים רחוקות ובכמות מקובלת. על כן, אינו רואה נזקקות או צורך להתערבות טיפולית בתחום זה.

61. מהתסקיר עולה, כי בפגישה שקיים שירות המבחן עם אמו של הנאשם, מסרה האם, כי הנאשם מתקשה לעיתים לשלוט בכעסיו ומתנהג באופן אימפולסיבי. כמו כן, האם לא הצדיקה את מעשי הנאשם במעורבותו באירוע וסברה, כי הוא פעל ממקום לא שקול. במקביל, התרשם שירות המבחן מהאם כאישה רכה, מאפשרת, המופעלת בעיקר ממקום רגשי. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם טרם גיבש את זהותו העצמית, ילדותי ואימפולסיבי, הפועל מתוך צורך לנראות ולמשמעות, כפי שמתבטא באופן התנהלותו בכתב האישום המתוקן.

62. בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, צוין שירות המבחן, כי מדבר בצעיר המאופיין בילדותיות ובאימפולסיביות, העלול להתנהג באופן לא שקול. כן התרשם, כי הינו בעל מיקוד שליטה חיצוני, התקשה לקחת אחריות מלאה למעשיו ולהתחבר לבעייתיות שבהם וכן, התקשה בביטוי אמפתי רגשית כלפי המתלוננים. במקביל, התרשם שירות המבחן מהיעדר משאבים סביבתיים תומכים בנאשם וכי המסרים הסותרים שקיבל מהוריו, גורמים לו לתחושות בלבול וחוסר וודאות. בצד זאת, צוין גורמי סיכוי לשיקום, ובהם הערכת שירות המבחן, כי בזמן האירוע הנאשם לא פעל מתוך דפוסים עברייניים, או תוקפניים מושרשים, המקבלת חיזוק מהעובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות. בשקלול גורמים אלה, העריך שירות המבחן, כי רמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות בתחום האלימות בינונית וברמת מסוכנות נמוכה.

63. מהתסקיר עולה עוד, כי הנאשם לא ביטא מצוקה רגשית, לא העלה קשיים בהתנהלותו היומיומית ולא הצביע על נזקקותו למעורבות טיפולית. על כן, בהיעדר חיבור לבעייתיות בהתנהגותו ולדפוסיו המכשילים, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה להעמדתו בצו מבחן.

64. כן עולה, כי לאור האמור, בהתחשב בגילו הצעיר וברמת תפקודו המקובלת ביסודה, נבדקה עם הנאשם נכונותו לעמוד במחויבות של צו של"צ, כאופציה עונשית בעלת אופי חינוכי שיקומי ואולם, הנאשם ביטא התנגדות לעמוד במתווה זה ומסר, כי אין ביכולתו לעמוד במחויבות זו.

65. בהתייחס לסוגיית הרשעת הנאשם בדין, הנאשם מסר, כי הוא מעוניין ללמוד בעתיד לימודים בתחום התיירות ולעסוק בתחום זה. מכאן הדגיש, כי הרשעתו בדין עלולה למנוע ממנו מלממש שאיפה זו. צוין, כי לא הוצג אישור הרשמה ללימודים, או כל אסמכתא אחרת. אף ששירות המבחן סבור, כי הרשעתו בדין עלולה למנוע מהנאשם התפתחות אישית ומקצועית, הרי שלאור קשייו לשאת בהשלכות מעשיו, לתרום לחברה ולפצות על הנזק שהסב, כמתבטא בהתנגדותו לבצע של"צ, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה להימנעות מהרשעת הנאשם בדין. בנסיבות אלו, בהתחשב בגילו הצעיר, היעדר הרשעות קודמות ובחלקו בביצוע העבירה, המליץ שירות המבחן להסתפק בהטלת מאסר מותנה וחיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים.

דין והכרעה:

66. כאמור, הנאשמים 1 ו-2 הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשואות כתב האישום המתוקן, כאשר הנאשם 1 הורשע בעבירה שעניינה פציעה והנאשם 2 הורשע בעבירה שעניינה חבלה חמורה. ביחס לנאשם 3, נקבע, כי הוא ביצע עבירה שעניינה חבלה במזיד לרכב.

67. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

68. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

69. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

70. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר

במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. יחד עם זאת, בזיקה לשוני בעבירות שביצע כל אחד מהנאשמים, שוני אשר יש בו כדי לרדת לשורשו של עניין, כמו גם חלקו של כל אחד מהנאשמים בפרשה והמעשים הספציפיים שביצע, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שיש לקבוע מתחם עונש נפרד ומאובחן באשר לכל אחד מן הנאשמים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1:

71. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

72. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם 1, עניינם שלמות גופו ושלמותו של אדם, שמירת בטחונו האישי של אדם, כמו גם האוטונומיה שלו. במעשי הנאשם, נוכח טיבם ומהותם כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן, בשים לב לחלקו היחסי של הנאשם במעשים והעבירה בה הורשע, הרי שעשה הנאשם כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים חברתיים מוגנים אלו.

73. הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות נובע הן מהדאגה לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם, והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראה בהקשר זה ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.2011), שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו".

74. בית המשפט העליון אף עמד על התפר שבין הצורך במיגור תופעות אלימות, לשיקולי שיקום העבריין, והעניק את הבכורה לשיקולי ההרתעה:

"על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העבריין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם

שיקולי גמול והרתעה" (ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.05)).

75. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי הנאשם יצא מרכבו יחד עם הנאשמים הנוספים לכיוון דלתות הרכב של המתלוננים. ד יצא מהרכב על מנת לברר את פשר העניין וכשהתקרבו אליו הנאשמים, חזר בו מכוונתו והתיישב ברכב. הנאשמים התקרבו אל הרכב, אז הציג בפניהם ד, המשרת במג"ב את תעודת השוטר שלו וביקש שיעזבו את המקום, אך הנאשמים לא שעו לבקשתו. באופן ספציפי, הנאשם 1 ניגש לדלת הנהג שם ישב ד, פתח את הדלת ונתן לד מכות ובעיטות. כתוצאה מכך, נגרמו לד נפיחות וחבלה מעל הגבה הימנית ובשפה.

76. האלימות החמורה בה עשה הנאשם 1 והנאשמים הנוספים שימוש, מבטאת את החומרה היתרה הגלומה במעשיהם בפגיעה בביטחונם ובשלמות גופם של אזרחים תמימים וביתר שאת, כאשר פגיעה זו מופנית כלפי עוברי דרך תמימים, אשר אין כל היכרות מוקדמת בין הנצים, לא כל שכן סכסוך קודם או יריבות, במהלך נסיעה. במעשים כגון אלה, יש כדי לפגוע באושיות חברה מתוקנת ולחתור תחת ערכי מוסר בסיסיים.

77. עוד ראוי לציין, כי העבירה בוצעה במלואה ע"י הנאשם וכי הוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה.

78. כן ראוי לציין את הנזק שנגרם לד בעטיים של המעשים, כפי שהדבר מקבל את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן בדמות, נפיחות וחבלה מעל הגבה הימנית ובשפה.

79. באשר לנזק אשר היה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו גדול ואך בנס לא נגרמו חבלות חמורות יותר. זאת בשים לב לעובדה, כי הנאשמים תקפו את המתלוננים בעודם יושבים ברכב, מבלי יכולת להימלט.

80. מאידך יצוינו טיעוני ב"כ הנאשם, מבלי להקל ראש בפגיעה שנגרמה לד, הרי שאין עסקין בפגיעה ובנזק המצויים ברף הגבוה של הפגיעות הגופניות. עוד שמתי לבי לטענת ב"כ הנאשם ולפיה, לא נעשה כל שימוש בחפץ במהלך האירוע, העובדה, כי מדובר באירוע ספונטני אשר התפתח והתגלגל. בהקשר זה ראוי לציין, כי אכן מעובדות כתב האישום המתוקן וכן מטיעוני הצדדים עולה, כי מעשי הנאשמים אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון, יכלו הנאשמים להפסיק את המעשים, להרפות מהמתלוננים ולעזוב את המקום.

81. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלימות, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת במקרים כגון דא ולפיכך, מנעד הענישה במקרים ובעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון. עם זאת, כאמור לעיל, הודגש בפסיקה הצורך להילחם בתופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה.

82. בת"פ (מחוזי נצ') 9671-11-13 **מדינת ישראל נ' זועבי** (25.5.16), הורשע הנאשם בעבירות שעניין חבלה חמורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. באותו מקרה, הבחין הנאשם, כי המתלוננים, שהיו רכובים על קטנוע, ירו לעבר ביתו של אדם ששהה עם הנאשם ברכבו, בצדו השני של הכביש. על מנת למנוע מהמתלוננים להימלט מהמקום, נהג הנאשם את רכבו לעברם ופגע בחזית הקטנוע עליו ישבו המתלוננים, אשר נחבלו כתוצאה מכך. על הנאשם נגזרו, בין היתר, 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת, בשים לב גם לנסיבותיו החריגות ויוצאות הדופן של המקרה.
83. בת"פ (מחוזי נצ') 2889-04-12 **מדינת ישראל נ' חמודה** (3.11.15), הורשע אחד הנאשמים בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, נאשם שני הורשע בעבירת סיוע לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונדון 5-חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואילו נאשם שלישי הורשע בעבירת חבלה במזיד לרכב ונדון למאסר מותנה בלבד, זאת, בהתאם לחלקם בתקיפת המתלונן על רקע סכסוך דמים בין משפחותיהם. יוער, כי בשלב זה תל ועומד ערעור הנאשם הראשון לבית המשפט העליון על חומרת עונשו.
84. בת"פ 17746-10-14 (מחוזי חי') **מדינת ישראל נ' מחמוד עכריה** (15.10.15), הורשע הנאשם בעבירות שעניין פציעה, גניבה והדחה בחקירה ונדון לביצוע עבודות של"צ, מאסר מותנה, צו מבחן ופיצוי למתלונן, וזאת בחריגה ממתחם הענישה ההולם שנקבע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.
85. כן ראה עפ"ג 33722-08-13 **טקצנקו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.11.13), שם נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ובעבירות נוספות, בין היתר, בשל כך שתקף את הנפגע העבירה, יחד עם אחר, בבעיטות ובאגרופים בכל חלקי גופו, וזאת ללא סיבה מוקדמת. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל.
86. כן ראה רע"פ 2114/13 **עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.13), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בשל כך שתקף, יחד עם אחרים, מתדלק בתחנת דלק בעקבות ויכוח עם המתדלק. על הנאשם הוטלו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל.
87. בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2:

88. סקירת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם שהובאה בעניינו של הנאשם 1, כאמור, יפה אף בעניינו של הנאשם 2 וזאת אף ביתר שאת, נוכח מהות המעשים שביצע הנאשם 2, חלקו בפרשה ובהתאמה, העבירה בה הורשע על פי הודאתו. בהקשר זה ראוי להדגיש, כי הנאשם 2, באופן ספציפי, פתח את דלת המושב בו ישב ד, התיישב עליו והחל לתקוף אותו באגרופים בפניו. כתוצאה מהתקיפה נגרם לד שבר באף ללא תזוזה והמטומה מסביב לעין שמאל. לפיכך, הרי שבמעשיו אלו עשה הנאשם כדי לפגוע באופן ממשי, מוחשי ומשמעותי בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

89. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שהאמור לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפה גם בשינויים המחויבים בעניינו של הנאשם 2. בהקשר זה אף נדגיש את חלקו של הנאשם במעשים. הנאשם ביצע את העבירה החמורה בה הורשע במלואה והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה. עוד ראוי לציין, כי הנאשם 2 היה למעשה הראשון מבין הנאשמים שהחל לתקוף את המתלוננים, כאשר פתח את דלת המושב בו ישב ד, התיישב עליו והחל לתקוף אותו באגרופים בפניו. זאת ועוד, פגיעתו של הנאשם 2 בד הינה הפגיעה הקשה ביותר שנגרמה כתוצאה מהאירוע.

90. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, הרי שכתוצאה ממעשי הנאשם 2, נגרם לד שבר באף ללא תזוזה והמטומה מסביב לעין שמאל. באשר לנזק הצפוי אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מהמעשים, הרי שהדברים האמורים לעיל בעניינו של הנאשם 1, יפים הם ואף ביתר שאת בעניינו של הנאשם 2, נוכח חלקו בפרשה והעבירה בה הורשע.

91. לא נעלמו מעיני טענות הנאשמים ביחס לסיבות שהביאו אותם לביצוע המעשים. מטעונו ב"כ הנאשם 2 לעונש והן מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 1 עולה, כי העבירות בוצעו על רקע סברתם של הנאשמים, כי המתלוננים כיוונו לעברם הערה פוגענית ועל רקע עלבונם מהערה זו, והדבר אף מוצא ביטוי במידה כזו או אחרת, בעובדות כתב האישום המתוקן. יחד עם זאת, אין בנסיבות אלו, כדי להוות הצדקה למעשים חמורים כגון דא, באשר ראויים הם לכל גנאי.

בהקשר זה מצאתי להפנות לע"פ 3573/08 **עודה עוואדרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (ביום 13.4.10), שם נקבע, בין היתר, כדקלמן:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי

מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג וברז (ע"פ 3863/09 הנ"ל, סעיף 21)".

92. בהקשר זה, אציין, כי עיינתי בהודעתו של העד דון פטרשבסקי (נ/2). מההודעה עולה, בין היתר, כי בין אחד המתלוננים לבין אחד הנאשמים התפתחו דחיפות הדדיות. זאת לא נעלם מעיני ואולם יודגש, כי בין חילופי דחיפות, כאמור, לבין האלימות החמורה בה נקטו הנאשמים 1 ו- 2 כנגד המתלוננים בהמשך, המרחק הוא רב.

93. כך לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם 2 בדבר היות האירוע ספונטני, מתפתח, פרי מפגש אקראי. עוד יצוין, כי הנאשמים לא ארבו למתלוננים, לא באו מצוידים במקלות, או בנשק אחר קר או חם. כן לא נעלמה מעיני טענת ב"כ הנאשם באשר לסיבות אשר בעטין בא הנאשם לביצוע העבירה, הן שעה שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול וההשלכה שיש לכך על כושר השיפוט של הנאשם בעת האירוע והיכולת שלו לשלוט על עצמו. כאמור, סברתו של מי מהנאשמים, כי אחד מהמתלוננים צעק קודם לכן הערה מעליבה וכן, כאמור, העולה מעדותו של העד הניטרלי כפי שראיתי להתייחס אליה לעיל. יחד עם זאת, גם בהקשר זה נחזור ונדגיש, כי אין בנסיבות כאלה ואחרות, כדי להצדיק ביצוע מעשים חמורים כגון דא, באשר ראויים הם לכל גנאי.

94. עוד תצוין טענת ב"כ הנאשם בדבר טיבה של החבלה החמורה שנגרמה למתלונן אשר לדידו, אינה נמנית על הרף החמור של החבלות החמורות ואולם, כאמור, לא ניתן להקל בה ראש.

95. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה אליה ראיתי להפנות לעיל בעניינו של הנאשם 1, ביתר שאת ובשינויים המחויבים, יפה אף בעניינו של הנאשם 2 ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

96. בשים לב לעבירה בה הורשע הנאשם, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, סבורה אני, כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2, נע בין 5 חודשי מאסר בפועל אשר יכול ויורצו אף על דרך של עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3:

97. כאמור, בעניינו של נאשם זה נקבע, כי הוא ביצע עבירה שעניינה, חבלה במזיד ברכב. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע נאשם זה, ענינם שמירה על שלמות גופו ושלווותו של אדם, שמירה על ביטחונו האישי, על האוטונומיה של האדם וכן על קניינו.

98. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שהנאשם 3 עלה על מכסה המנוע של רכב המתלוננים וקפץ עליו. במעשיו אלה, נוכח טיבם ומהותם, עשה הנאשם 3 כדי לפגוע באופן מוחשי בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל. יחד עם זאת ומבלי להקל ראש במעשים ובעבירה

שביצע הנאשם 3, הרי שראוי לציין, כי מעובדות כתב האישום המתוקן, לא עולה, כי נגרם נזק כלשהו לרכבם של המתלוננים בעטיים של מעשי הנאשם. כן ראוי לציין, כי העבירה באה לידי ביטוי בכך שהנאשם עלה על מכסה המנוע של הרכב וקפץ עליו, מבלי לעשות שימוש בחפץ כלשהו על מנת לגרום נזק לרכב.

99. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי הנאשם 3 יצא מהרכב יחד עם הנאשמים הנוספים, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. הנאשם ביצע את העבירה במלואה והוא אחראי באופן מלא לתוצאותיה.

100. מאידך, לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם 3 בדבר חלקו היחסי של נאשם זה בפרשה, שעה שבמעשי נאשם זה לא היה כדי לגרום כל נזק או חבלה ישירה לגופם של המתלוננים, כך גם לא גרם כל חבלה לרכבם. עוד יצינו טיעוני ב"כ נאשם זה בהתייחס להיות האירוע ספונטני, מתוך דחף רגעי ואולם הערותינו אשר הובאו בהקשר זה בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2, יפות בשינויים המחויבים גם בענייניו של הנאשם 3.

101. בנסיבות העניין ותוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם 3 ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע בעניינו של נאשם זה בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות, בצירוף עונשים נלווים.

סוגיית הרשעת הנאשם 3 בדין:

102. כאמור, על יסוד הודאת הנאשם 3, קבעתי, כי הוא ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, מבלי להרשיעו בדין בשלב זה, והנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יתייחס, בין היתר, גם לסוגיית הרשעתו בדין.

103. כפי שפורט לעיל, בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם 3, נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה בדבר אי הרשעתו של הנאשם בדין, נוכח העובדה, כי התנגד למתווה עונשי הכולל ביצוע עבודות של"צ, דבר המבטא לדידו של שירות המבחן, קושי מצד הנאשם לשאת בהשלכות מעשיו, לתרום לחברה ולפצות על הנזק שהסב. לאור זאת, ועל אף שסבר, כי הדבר עשוי לפגוע בהתפתחותו האישית והמקצועית, המליץ על הרשעתו בדין.

104. נוכח המלצת שירות המבחן כאמור, והעולה מן התסקיר בהקשר זה, ציין ב"כ הנאשם 3 במפורש בגדר טיעוניו, כי אינו שב ועותר לאי הרשעת הנאשם בדין. אשר על כן ובנסיבות העניין, נוכח עמדת ב"כ הנאשם 3, עמדת המאשימה להרשעת הנאשם בדין, האמור בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 3 בסוגיה זו וכן בשים לב למכלול הנסיבות, אני סבורה, כי יש להרשיע את הנאשם 3 בדין וכך אני עושה.

קביעת העונש הראוי לנאשמים:

105. עתה עלינו לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים בהתייחס למתחמי העונש ההולמים, כפי שקבענו לעיל. בבוא בית המשפט לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.
106. בנסיבות העניין, סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחמי העונש ההולמים כפי שקבענו לעיל, לחומרא או לקולא, וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל.
107. כבר עתה אציין, כי ב"כ הנאשם 1 עתר לחלופין, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם זה לקולא משיקולי שיקום. יחד עם זאת, בחינת נסיבות המקרה דנן, חלקו של הנאשם 1 בפרשה, המעשים שביצע והעבירה בה הורשע, האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו, הרי שלא מצאתי, כי יש מקום בנסיבות המקרה דנן בעניינו של נאשם זה, לסטות ממתחם העונש ההולם שקבענו משיקולי שיקום. כך יוער, כי אין בנמצא כל הליך טיפולי - שיקומי יוצא דופן בו נטל הנאשם חלק עד עתה, כך גם אין בנמצא המלצה טיפולית - שיקומית בדמות העמדתו בצו מבחן כצופה פני עתיד.
108. נהפוך הוא, שירות המבחן התרשם, כי יכולת הנאשם להפיק תועלת מהליך טיפולי הינה מצומצמת, הנאשם לא העלה קשיים בהתנהלותו היומיומית ולא הצביע על נזקקותו למעורבות טיפולית. זאת ועוד, לא מצאתי, כי בנתוני העושה ככאלה, יש כדי להצדיק בנסיבות המקרה דנן, סטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום ולפיכך, יש לקבוע גם את העונש הראוי לנאשם זה בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו בעניינו.
109. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין בעניינו של הנאשם 1 את העובדה, כי פגיעת העונש בו איננה יוצאת דופן כפי שיכולה הייתה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד. עוד יצוין, האמור בתסקיר שירות המבחן ולפיו, בין היתר, הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה לחלקו בעבירה, התרשמות שירות המבחן, כי מעורבותו באירוע נובעת מזהות לא מגובשת ומהתנהגות אימפולסיבית וילדותית בעיצומה של תקופת ההתבגרות. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור צעיר אשר עלול להתנהג באופן לא שקול, בעיקר במצבים בהם הוא חש פגיעה, פועל מתוך מיקוד שליטה חיצוני ומתקשה להתבונן במעשיו ומייחס אותם כתגובה ליחס שקיבל מהמתלוננים.
110. מאידך ראוי לציין, כי עסקינן בבחור צעיר (יליד 1996), אשר הינו נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי עשייתו הראשונה בפלילים. עוד ראוי לציין את הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, חיסכון בזמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו, עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת המתלוננים, כמו גם עדי תביעה נוספים. עוד ראוי לציין את האמור בתסקיר ולפיו, על אף הקושי של הנאשם לגלות אמפתיה

כלפי המתלונן, הוא הביע חרטה על מעורבותו הפלילית ומסר, כי הוא מוכן לפצות כספית את המתלוננים. שירות המבחן לא התרשם, כי מעורבות הנאשם נובעת מדפוסים תוקפניים, אלא כדרך לחיפוש נראות, כוח וגבריות. עוד תצוין התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם גדל בצל הורים שהיטיבו עמו וחינכו אותו בהתאם למסורת ולנורמות החברה אליה הוא משתייך, כמו גם האבחון שנערך אצל שירות המבחן וממנו עולה, כי הסיכון והמסוכנות להישנות עבירות דומות בעתיד, הינם ברמה נמוכה.

111. כן תצוין המלצת שירות המבחן להשית על נאשם זה צו של"צ בהיקף 250 שעות בצירוף מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים, כאשר להערכת שירות המבחן, בעונשים אלו יהיה כדי לחבר את הנאשם לחומרת המעשים, אך גם לאפשר לו להמשיך בשגרת חייו.

112. כן יצוינו טיעוני ב"כ הנאשם שעה שעסקין במעידה חד פעמית, העובדה, כי העבירה בוצעה בחודש מרץ 2015 וכי מאז לא שב הנאשם והסתבך בפלילים. רצונו של הנאשם לשנות מדרכיו ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך, שהיית הנאשם במעצר של ממש לראשונה בחייו משך 20 ימים ולאחר מכן בתנאים מגבילים בהיקפים משתנים משך תקופה ניכרת, נתונים אשר הציבו לנאשם גבולות, ריסנו אותו, גרמו לו להבין את הפסול שבמעשיו ולהפיק את הלקחים הנדרשים.

עוד יצוינו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, העובדה, כי הוא התארס, עתיד להינשא בקרוב, עובד באופן סדיר וראוי כפי שהדבר קיבל את ביטויו באסמכתאות שהוגשו והתקבלו נ/1 ואשר צוינו לעיל, רצונו להקים משפחה ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך. כן יצוינו שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והעובדה, כי בדיקת שתן שנערכה לו העידה על ניקיון מסמים. כן יצוין גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, אשר היה כבן 19 שנים והיותו "בגיר - צעיר" כהגדרת בית המשפט העליון בסוגיה זו, אם כי מודעת אני להתפתחות הפסיקתית בהקשר זה.

113. כן שמתי לבי לדברי הנאשם ולפיהם, הוא הביע צער וחרטה על מעשיו, הביע רצון להינשא ולהעלות את מתווה חייו על דרך המלך.

114. בנסיבות אלו ותוך שקלול מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

115. בקביעת העונש הראוי בעניינו של הנאשם 2 ותוך שקלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין את היות הנאשם יליד 1993, אשר הפגיעה בו איננה יוצאת דופן כפי שהייתה יכולה להיות בקטין, או באדם מבוגר מאוד. עוד יצוין, כי בעניינו של נאשם זה לא הוגש תסקיר שירות מבחן, כך שלא הונח אפיק טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד.

116. מאידך ראוי לציין את העובדה, כי עסקין בבחור צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות, אשר זוהי לו

עשייתו הראשונה בפלילים. עוד תצוין הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו, עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת המתלוננים ועדים נוספים. את היות הנאשם 2 נעדר הרשעות קודמות רואה אני לסייג, לאור הערתנו שתובא להלן. עדכון שהתקבל בתיק בית המשפט ביום 6.4.17 מאת הממונה על עבודות השירות (פניה מיום 5.4.17), מלמד, כי הנאשם 2 נשפט ביום 5.4.17 לחודשיים מאסר על דרך עבודות שירות בתיק 57710-07-15 של בית משפט השלום בנצרת ואשר הוא עתיד להתחיל לרצות ביום 15.6.17. פניית הממונה כאמור הועברה כבר ביום 6.4.17 לתגובות ב"כ הצדדים ואולם עד עתה לא התקבלה כל תגובה. במסגרת הראיות לעונש, כפי שראוי להוכיח עברו הפלילי של נאשם, לא הובאה ראיה בהקשר זה ונטען כי הנאשם 2 נעדר עבר פלילי. בנסיבות אלו, כך היתה התייחסותי. אולם למען הבאת התמונה בכללותה ובאופן מדויק, אציין כי פניית הממונה כאמור לא נעלמה מעיני.

117. כן יצוין, כפי טיעוני ב"כ הנאשם, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה וכי מאז הנאשם 2 לא שב והסתבך בפלילים, העובדה, כי הוא היה נתון במעצר של ממש מאחורי סורג וברח משך 18 ימים. לאחר מכן שהה משך תקופה ניכרת בתנאים מגבילים אשר כללו בחובם גם מעצר בית מלא, אשר הוקלו עם התקדמות ההליך, כפי שפורט לעיל. בהקשר זה לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם ולפיהם, הנאשם הצדיק את האמון שניתן בו ושעה שלא נרשמה לחובתו כל הפרה, בעובדה, כי באלה יש כדי להוות גורם מפחית סיכון, הגורם לנאשם לחזור לדרך המלך וכן, כי יש לשקלל אלה כנסיבות לקולא, בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם. כן לא נעלם מעיני האמור באסמכתא נ/3 מאת מעסיקו של הנאשם המלמד, כי הנאשם עושה מלאכתו נאמנה, כמו גם המלצת המעסיק לסייע לנאשם, להקל עמו ולאפשר לו להתקדם בחייו.

118. כן שמתי לבי לדברי הנאשם ולפיהם, הוא מעוניין לחזור לדרך הישר, הביע צער על מעשיו, מעוניין להינשא ולהמשיך בחייו.

119. בנסיבות העניין ותוך שקלול מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל אך לא בצד הקיצון שבו.

120. בעניינו של הנאשם 3 ראוי לציין, כי עסקין בבחור צעיר יליד 1996, אשר לא הובאה כל אינדיקציה, כי פגיעת העונש בו תהא יוצאת דופן, זאת בשונה ממי שהינו קטין, או אדם מבוגר מאוד. עוד יצוין האמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ולפיו, נאשם זה התקשה לקבל אחריות מלאה לחלקו בעבירה, תיאר, כי בזמן האירוע היה תחת השפעת אלכוהול, אינו רואה נזקקות ו/או צורך להתערבות טיפולית בתחום זה. שירות המבחן התרשם מנאשם צעיר, אשר טרם גיבש את זהותו העצמית, ילדותי ואימפולסיבי, הפועל מתוך צורך לנראות ולמשמעות, העלול להתנהג באופן לא שקול. עוד התרשם שירות המבחן מהנאשם כבעל מיקוד שליטה חיצוני, אשר התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, התקשה להתחבר לבעייתיות שבמעשים, בנוסף לקושי בביטוי אמפתיה רגשית כלפי המתלוננים. עוד

תצוין הערכת שירות המבחן, כי רמת הסיכון להישנות ביצוע העבירות בתחום האלימות הינה בינונית, ברמת מסוכנות נמוכה.

121. מאידך, תצוין העובדה, כי עסקין בבחור צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות, אשר זוהי עשייתו הראשונה בפלילים. כן תצוין הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, חיסכון בזמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת המתלוננים ועדים נוספים.

122. כן תצוין הערכת שירות המבחן, כי הנאשם לא פעל מתוך דפוסים עברייניים ו/או תוקפניים מושרשים, הערכה המקבלת את חיזוקה מהעובדה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות. כן יצוין חלוף הזמן מאז מועד ביצוע העבירה והעובדה, כי מאז לא שב הנאשם והסתבך בפלילים. כן תצוין התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מתפקד ברמת תפקוד המקובלת ביסודה ובהתחשב בגילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות וחלקו בפרשה, בא בהמלצה להשית עליו מאסר מותנה ולחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים.

123. כן יצוין טיעוני ב"כ הנאשם בדבר שהיית הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה לראשונה בחייו בגין ההליכים נשוא תיק זה משך 12 ימים, בהמשך שהייתו בתנאים מגבילים משך תקופה ניכרת אשר כללו מעצר בית מלא ובהמשכם, יציאת הנאשם לעבודה בלבד בליווי משמורן. עוד יצוין נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שהם קיבלו את ביטויים בתסקיר שהוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו, גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה והיותו "בגיר - צעיר" כהגדרת בית המשפט העליון בסוגיה זו, תוך שאני מודעת להתפתחות הפסיקתית בהקשר זה.

124. עוד שמתי לבי לצער שהביע הנאשם בשל המעשים ולהבטחתו, כי לא יחזור עליהם בעתיד.

125. בנסיבות העניין ותוך שקלול מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש שקבענו לעיל.

126. תלכיד עונשי ראוי ומאוזן, צריך, כי יכלול בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 רכיב עונשי בדמות מאסר לתקופות משתנות בעניינו של כל אחד מהם ואולם, ראוי, כי אלה ירצו על דרך עבודות שירות נוכח מיקום העונש הראוי לנאשמים במתחמי העונש ההולמים שקבענו לעיל, נסיבותיהם האישיות, נתוני העושים, היות הנאשמים כולם נעדרי הרשעות קודמות, אשר זוהי עשייתם הראשונה בפלילים, הודאת הנאשמים, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר ויתר האמור לעיל. השתת עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה תגדע כל אלה, תשיג אחור את מתווי חייהם של הנאשמים ולא תיתן ביטוי ראוי, הולם ומאוזן למכלול נסיבות המקרה דנן, כמו גם תביא לתוצאה עונשית בלתי מידתית. בעניינו של הנאשם 3 ראוי להשית מאסר מותנה אשר יעלה בקנה אחד עם מיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש ההולם שקבענו בעניינו, חלקו בפרשה, נתוני העושה, העבירה שביצע ויתר ההנמקות שפורטו בהרחבה לעיל.

127. בצד אלה, ראוי להשית על כל אחד מהנאשמים עונשי מאסר מותנים אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייב כל אחד מהנאשמים בתשלום פיצוי למתלוננים. בהקשר זה יוער, כי שמתי לבי להסכמות הצדדים כפי הסדר הטיעון ולפיהן, למרות השוני בחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים במעשים, כמו גם העבירות בהן הורשע כל אחד מהם, הרי שהגיעו הצדדים לכדי הסכמה, כי שיעור הפיצוי יחולק בחלקים שווים בין הנאשמים. המאשימה הסכימה לכך. בנסיבות אלו, אני רואה לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, באשר הוא ראוי, אינו נוגד תקנת הציבור ואינו חורג ממתחם הסבירות.

128. בנסיבות אלו, ראוי לחייב את הנאשמים בתשלום פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, אשר יהלום ויעלה בקנה אחד עם מהות המעשים שבוצעו ועם הנזקים שנגרמו לכל אחד מהמתלוננים בעטיים של אלה. כן ראוי בנסיבות העניין לחייב את הנאשם 3 בחתימה על התחייבות כספית כצופה פני עתיד.

129. עוד סבורה אני, כי אין לנכות מתקופות המאסר שיוטלו על הנאשמים 1 ו- 2 ואשר ירוצו על דרך עבודות שירות, את התקופות בהן שהה כל אחד מהם במעצר מאחורי סורג וברית, זאת הן בזיקה לפסיקה הנוהגת בסוגיה זו והן לגופו של ענין, כך שבסופו של יום תתקבל תוצאה עונשית, ראויה ומידתית הכוללת בחובה רכיב עונשי מוחשי אשר ייתן ביטוי למהות המעשים ולאינטרס הציבורי הגלום בהשתתפות ענישה מוחשית במקרים כגון דא.

130. ברי הוא, כי יש לערוך אבחנה היורדת לשורשו של עניין בעניינו של כל אחד מהנאשמים, זאת בהתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לעניינו, אבחנה המקבלת את ביטויה הן בשים לב לחלקו היחסי של כל אחד מהנאשמים בפרשה, העבירה בה הורשע בהתאמה, כמו גם מתחמי העונש ההולמים שנקבעו בעניינם ומיקום העונש הראוי לכל אחד מהנאשמים במתחמים אלו.

131. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על כל אחד מהנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בעיריית נצרת, בימי העבודה ובשעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה. נוכח העובדה, כי מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 23/7/17. במועד זה בשעה 08:00, יתייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ד ל (עד תביעה מס' 1) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם במסגרת גזר דין זה.

ה. כן הנני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ד ב (עד תביעה מס' 2) בסכום של 2,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט

בתוך 60 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם במסגרת גזר דין זה.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

נאשם 2:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בעיריית נצרת עלית, בימי העבודה ובשעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה. נוכח העובדה, כי מעדכון שהתקבל מאת הממונה ביום 5/4/17 עולה, כי הנאשם עתיד להתחיל לרצות חודשיים מאסר בעבודות שירות וזאת החל מיום 15/6/17, הרי שהנאשם יחל בריצוי עבודות השירות שהושתו עליו, כאמור, בתיק זה ביום 5/10/17. במועד זה בשעה 8:00, יתייצב הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה, אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ד ל (עד תביעה מס' 1) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם במסגרת גזר דין זה.

ה. כן הנני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ד ב (עד תביעה מס' 2) בסכום של 2,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם במסגרת גזר דין זה.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

נאשם 3:

א. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או עבירה של חבלה במזיד ברכב ויורשע בגין אחת מאלה.

ג. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון ד ל (עד תביעה מס' 1) בסכום של 5,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט ב - 5 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 5/7/17 וב - 5 לכל חודש אחריו.

ד. כן הנני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן ד ב (עד תביעה מס' 2) בסכום של 2,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלונן בקופת בית המשפט בשני שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 5/7/17 וב - 5 לכל חודש אחריו.

ה. אני מחייבת את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתה, להימנע במשך 3 שנים מלעבור כל עבירת אלימות. היה ולא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הדיסק 1/ת מוחזר לידיה הנאמנות של המאשימה.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ז, 05/06/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטרית , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש.

המזכירות תפעל כנדרש.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ז, 05/06/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטריט , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בנסיבות העניין, נוכח עמדות ב"כ הצדדים, נעתרת כמבוקש.

המזכירות תפעל כנדרש.

ניתנה והודעה היום י"א סיוון תשע"ז, 05/06/2017 במעמד הנוכחים.

יפעת שיטריט , שופטת

הוקלדעלידיעוןנדר